

„Mis tõi meid siia, ei vii meid enam edasi.“, olid meie eelmise presidendi kõnekirjutaja kuld- sed, kuid kahjuks täiesti tähelepanuta jäänud sõnad.

Jälle kord on saabumas aeg, mil toitumishela teatud lülid – seekord mitte küll päris tipud – peavad hakkama oma positsioone kindlustama, et tagada endale muretum elu mõningateks järg- nevateks aastateks. Kuid kas lõvi tunneb muret selle üle, kuidas ka tema toidulauda täitvatel antiloopidel, gasellidel, sebradel ja muudel pu- dulojustel elamine ning arenemine parimatel tingimustel võimalik oleks? Kaugel sellest.

Me kõik teame ütlust, et riik on halb peremees ja noogutame sellele agaralt kaasa. Aga miks küll ometi? Miks me siis üldse maksame makse, kui me ise õhinal tunnistame, et meie higi ja vaevaga teenitud panusega käiakse näotult ringi ja ollak- se solvunud ka veel, et vähe, ikka on vähe.

Riik, see olemegi ju tegelikult meie. Riik algab meist ja jätkub kohalike omavalitsustega kuni Toompeani välja. Tegelikult oleks vaid tarvis sel- gitada, kus asuvad need nõrgad lülid, mis riigi halvaks teevad ja siis midagi ette võtta nende lülide tugevdamiseks.

Väidetavalt me elame demokraatlikus riigis, kuid ometegi ei vaidle vist ükski kaine mõistu- sega inimene vastu väitele, et demokraatia ei ole võimalik ilma kõikide osapoolte võrdväärse suhtluseta, nagu ka ilma planeeritavatest või juhtunud olukordadest ning sündmustest tõe- seid fakte või infot omamata.

Paraku aga on juba pikka aega oma positsi- oonidel olnud juhtidel kujunenud harjumuseks juhitavate ignoreerimine ja nendega suhtlusest hoidumine. Miks ei peaks nad sama mustri- ga tegutsema valituks saaduna ka järgnevatel aast- tel?

Linna – või siis nüüd juba lähitulevikus valda – peaks juhtima volikogu poolt määratud isik, kes moodustab oma meeskonna talle sobivate abide näol, et võimalikult paremini ellu viia voli-

kogu poolt demokraatlikult paika pandud suun- di. Kuni praeguse hetkeni on aga abid suuresti poliitiliste intriigide lükata-tõugata, jättes ame- tisse pandud omavalitsusjuhi raskesse seisu, ku- na vägisi peale sunnitud koostöö ei ole reeglina nii tõhus, kui ta olla võiks.

Ja kui jutuks tuli juba tulevane „vald“ ja meie riigi poolt peale surutud ääremaastumist korda- des kiirendav haldusreform, siis seda enam oleks aeg muutusteks ja värsketeks ideedeks, sest vae- valt, et samad, juba aastaid ühtedel rööbastel kul- gevad ajud, oma silmaklappide ulatusest kau- gemale nägema hakkavad.

Seetõttu oleks praegu paras aeg vesi konna- tiigis virvendama lüüa, et sinna ehk ka pisutki hapnikku tekkida saaks.

Kui Sulle läheb kübetki korda Valgamaa ja loomulikult ka Eesti olevik ning tulevik ja Sul on natukenegi tahet vähemalt nõuga kaasa aidata, et meie siinset eluolu paremuse poole nihutada, siis palun võta julgelt ühendust e-posti aadressil **valga@eluolu.ee**. Kui me ei tee seda ühiselt, siis kes ja kuidas seda veel tegema peaks?

Meil on aega veel, et liituda juba käivitunud valimiskaruselliga ja kui me ei saavutagi midagi muud, siis vähemalt saame vanadele ja ennast mugavalt tundvatele erakondade olelejatele näi- data, et pole see elu nende Marjamaal nii muretu ühti. Kuid miks me ei peaks midagi saavutama? Vähemalt minul ideid on, ehk on ka Sinul? Teeme erakondade kõrvale - mis kõik küll tahavad, et Eesti elu edeneks, kuid ometegi ei suuda nad seda üksmeeleta saavutada, sest egokaikaid on palju ja mõned pöörlevad kodarad ka veel toimi- vad, kuhu neid pista - ühe toreda valimisliidu ja hakkame ise oma elu ja olu paremaks keerama. Kes teab, mis sellest veel saada võib. :)

Hääde soovidega 17-07-2017 Valgas kirja pannud,

Üllar Kuusik

põline valgamaalane aastast 1968